

Datum	Církev	Adresa	Káže
neděle 6.1.	ŘK	děkanství - Zámecké náměstí	br.Janovský
pondělí 7.1.	AC-CBH	Školní č.2	br. Elyseev
úterý 8.1.	CASD	Kříčková 13	br.Banoci
středa 9.1.	CB	Poštovní	br.Jonczy
čtvrtek 10.1.	CČE	J. V. Sládka 2006/16	modlitba Taize
pátek 11.1.	BJB	Kříčková 13	br.Kuchař

MODLITBY V POLARIZOVANÉ DOBĚ

Politická polarizace se pohříchu nevyhýbá ani církvi a je otázka, jak jako církev obстоjíme v době „populistické a post-pravdivé“. Evropská církev má s populismem a nacionalismem asi nejbohatší zkušenosti, ale přesto je to i oblast našeho historicky největšího selhání. Rozdělení a konflikty jsou ale i ohromnou příležitostí k následování Krista. Církev dělí mnoho štěpících témat – role žen v církvi, vztah k lidem jiné sexuální orientace, genderové otázky, porozumění roli lidské svobody a Boží svrchovanosti, vztah k islámu a imigraci, kreacionismu či evolucionismu atd. Mnozí rychle a nekompromisně kladou hranice pravověří podél těchto linií. Debaty o těchto tématech jsou jistě legitimní, ale pro jednu ortodoxii často obětujeme jinou – ortodoxii a zvláště ortopraxi našeho vztahu k našim oponentům a „nepřátelům“. Tam, kde tak snadno vznikají hranice mezi my a oni, je naprosto klíčové, s jakou láskou a pokorou jednáme s těmi, kdo mají naprosto odlišné názory a postoje. V době, kdy Evropě vládne „politika identity“ bude způsob, jak církev projevuje svůj respekt a lásku k těm, kdo s ní nesouhlasí, a jak jim bude schopna naslouchat, klíčovým svědectvím. Milujeme-li jen své přátele, nejsme následovníci Kristovi. Letošní Alianční týden modliteb je pokusem o „modlitby v rozdělené a polarizované době“. Žijeme v době, kdy je pro společnost a nakonec i církev stále těžší hledat cestu k těm, s nimiž nesouhlasíme. Z nejrozličnějších důvodů se společnost polarizuje a jsou mezi lidmi tak vysoké hradby, že je těžší a těžší slyšet, co druhí skutečně říkají a proč. Na významu nabývají nálepky, kterými škatulkujeme druhé a které komunikaci ihned činí obtížnější nebo ideologičtější. Sluníčkáři či pravdolásky, vítací či islamofobové, liberálové nebo fundamentalisté, pražské kavárna, nepřizpůsobiví, feministky, tradiční nebo progresivní atd. Rozdělení se nevyhýbá ani církvi. Doktrinní spory provázely církev v jejích dějinách vždy a byly odrazem více či méně poctivého hledání biblické pravdy. Jisté jsou mezi doktrínami jednotlivých církví významné rozdíly, které je třeba poctivě a s úctou k druhým pojmenovávat a diskutovat právě proto, že nám jde o co nejpravdivější porozumění Písmu a Bohu samotnému, i tomu, jak Ježíše Krista ještě plněji následovat. Mnoho konfliktů v církvi je ale často hlubším symptomem našich charakterových vad, neschopnosti komunikovat, vnitřní nejistoty nebo naopak touhy po kontrole a moci. Politika stále více tíhne k nacionalismu a populismu, který využívá ta nejvíce štěpící témata vyvolávající co největší emoce – zvláště strach a hněv.